

включва Добруджа, България и Македония — земитѣ на Санстефанска България: на Херминѣ Шкорпилѣ, прокуденѣ далечѣ отъ своето поробено отечество, сж били особно близки, още въ първитѣ години на неговото стоене въ България, патриотичнитѣ въжделения на българската интелигенция и народѣ.

Следъ 1885 г. настѣпва промѣна въ насоката на Херминовитѣ занятия: той почва да се проявява повече въ археологията на която посвети по-голѣма частъ отъ своята дейность, безъ обаче да забравя естествената история. Въ това време той кореспондира съ Веленовски, прочутъ чешки естествоизпитателъ, съобщава му нови типове растения, заинтересува го съ българската флора, вследствие на което Веленовски идва въ България и въ 1891 г. издава бележитото съчинение *Flora Bulgarica*. Въ честъ на Шкорпилѣ, 12 нови видове растения, описани за първи пѣтъ въ това съчинение, сж наименувани *Scorpii*. Въ 1889 Херминѣ придружава геолога Тоула въ неговитѣ обиколки изъ България, който въ своето съчинение *Geologische Untersuchungen im Ostlichen Balkan*, издава богатата сбирка на Хермина отъ материали изъ източния балканѣ. Въобще, той продължава да се интересува отъ естествената история, но главна областъ на неговата научна работа става археологията и географията.

Макаръ естественикѣ по професия, Херминѣ се чувствуваше и бѣ археологѣ по призвание: още въ първата му книга — *Изкопаеми богатства*, се срѣщатъ много исторически и археологични бележки. Въ своитѣ обиколки изъ южна и западна България, Херминѣ събира не само геоложки материали и растения, но записва и предания за калета, развалини, сведения за антични надписи и др. Интересно е да се спомене тукъ, че цѣлото семейство Шкорпилови има особна наклонность и страсть къмъ археологията — занимаването съ старини и музейно дѣло. Отъ 8-тѣ брата, петъ сж се посветили на археологията: единѣ е директорѣ на Пилзенския Музей, другѣ на Музея въ Керчѣ, трети е уредникѣ на Музея въ родния имѣ градѣ Високо Мито, а Херминѣ и Карелѣ допринесоха твърде много за започването и изучаването на старинитѣ въ България и създадоха Варненския музей.

Дейността на Хермина по археология и география е тѣсно свързана съ дейността на брата му Карелѣ. Следъ 1885 г. двамата брата работятъ заедно, като допълватъ единѣ другѣ своитѣ познания и умение. Повечето печатни трудове следъ тази година носятъ имената на двамата.

Въ 1888 г. излиза „Паметници изъ Българско“ — Сакарѣ Планина и околността ѝ. Въ това съчинение се даватъ много нови и интересни сведения за стари селища, военни пѣтища, станции, окопи и др. въ южна България. Книгата има особена важность и значение поради описанитѣ за първи пѣтъ въ нея Мегалитни Паметници въ Сакарѣ Планина, което привлече вниманието на Западноевропейски специалисти. Въ увода на това съчинение авторитѣ излагатъ подбудителнитѣ причини за публикуването на тѣхнитѣ изследвания: „Почваме издаването